

Testamentul tinerei în pragul morții

Dorurot

Testamentul tinerei în pragul morții
autor Rotariu Dorel
(în memoria cumnatei mele)

Tu, Doamne ne dai viața drept darul cel mai scump,
Eu abia răsărit-am cum pot oare s-apun?...
Ca salcia stau frântă de boala ce nu iartă,
Cu ce greșit-am oare să-Ți bat degrabă-n poartă?

Ca ieri mijit-am ochii iar azi sunt fum în vânt,
Castele de iubire le surp înspre mormânt,
În ochii-mi verzi durerea culcușul și-a sădit,
Morfină-i rugăciunea căci nu m-am spovedit!

N-arăt chipul prea palid nici celor ce-am iubit,
Nu-i chinui căci destinu-mi oricum i-a doborât!...
Ca ieri , farmecul nopții-l furam până la zori,
Azi, îngerii tăi Doamne-i zăresc, în mâini cu flori!

Fă-mi lină despărțirea de al vieții freamăt,
Ia-mi Doamne și durerea să nu mai scap vreun geamăt!
Ca umbrele veghează toți care mă iubesc,
Aprinde-mi Tu lumina , să pot să Te găsesc!...

Din ochii ca migdala , lumina Tu o stinge,
Și ia-mi și trupul firav cu viața ce se scurge,
Și du-l în zbor spre Tine , dă-i trup numai lumină,
Nu m-amăgi cu lumea și trupul cel din tină!...